

af højeste prioritet. Når man taler om sygepleje, mener vi selvfølgelig også, at områder som kræft, ældre og skadestueområdet er vigtige områder at rette fokus mod på baggrund af de argumenter, der nævnes i forslaget.

På trods af det har vi imidlertid den holdning, at det er nødvendigt at besinde sig. Vi mener, at vi bør afvente de konklusioner, der vil komme fra rådet for sygeplejerskers special- og videreuddannelser, der har til opgave at afdække behovet for etablering af nye special- og videreuddannelser for sygeplejersker.

Kl. 18.55

Man bør naturligvis afvente disse konklusioner, før man tager stilling til, på hvilke områder der bør sættes ind. På den måde sikrer vi, at vi bruger ressourcerne der, hvor der er behov for det. Der skal således ikke herske nogen tvivl om, at vi prioriterer vores sundhedsvæsen højt, og at vi stærkt går ind for de bedst mulige uddannelser for de sygeplejersker, der skal varetage pleje og behandling af så vel kræftpatienter som ældre og inden for skadestueområdet.

Vi mener blot, at man bør afvente konklusionerne fra det arbejde, der er i gang, for at sikre, at eventuelle specialuddannelser bliver udformet bedst muligt, så de kan imødekomme de faglige og teknologiske krav og udfordringer, sundhedsvæsenet står over for.

Vi støtter derfor ikke beslutningsforslaget.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har først et par bemærkninger om formalia, efter at jeg som uddannelsesordfører dykkede ned i forslaget og til min store overraskelse så, at det var et sundhedsforslag. Jeg kan også høre på ordførerne, at det, man ønsker sig, når det kommer til stykket, er en sundhedsdiskussion og ikke en uddannelsessituation.

Derfor skal jeg beklage, hvis jeg ikke går i detaljen med behovet for forskellige specialsygeplejerskeuddannelser inden for sundhedsvæsenet. Det er ikke af mangel på vilje, men mere i forhold til en vurdering af – og det er et andet formalia-problem – om et beslutningsforslag er den rigtige vej til at fremme det, som jeg tror er en delt dagsorden for Folketingets partier, nemlig at vores medarbejdere inden for sundhedssektoren har den bedst mulige uddannelsesbaggrund.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man udvikler vores uddannelsesområde i en dialog med uddannelsesinstitutionerne, hospitalerne og også de forskellige faggrupper, og der derfor er en

dynamik på området, som jeg i hvert fald som uddannelsesordfører vil være meget ydmyg i forhold til at diktere her fra Folketingets talerstol.

Det andet er, at beslutningsforslaget heller ikke gør sig bare en skønmæssig forestilling om, hvad det vil koste at formalisere de ting, man har kørende i øjeblikket, eller om det skal organiseres på andre måder; end man organiserer uddannelserne i dag.

Derfor er Det Radikale Venstre lidt betænkelig over forslaget, ikke så meget for dets intention, og som jeg også har hørt på ministeren og de andre ordførere, så er intentionen sådan set en fælles intention, nemlig at få den bedst mulige uddannelsesbaggrund. Men timingen og organisationen af det var nok noget, der kunne være løst i en spørgsmålsrække til ministeren eller eventuelt et samråd.

På den baggrund forbeholder vi os vores stillingtagen til forslaget.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi også opfattet det som et uddannelsesforslag, og jeg skal derfor, da vores uddannelsesordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, på hendes vegne fremføre følgende:

Forslaget handler om at etablere nye specialuddannelser for sygeplejersker inden for kræft-, ældre- og skadestueområdet. I Enhedslisten er vi enige i, at der sker en løbende udvikling på sundhedsområdet, der også stiller krav til udvikling af uddannelserne, herunder også udvikling af specialuddannelserne for sygeplejersker.

Vi synes, det lyder som nogle fornuftige områder, SF har peget på, hvor udviklingen gør, at der skal udvikles specialuddannelser, og vi synes derfor, det er fornuftigt at se på at udvikle specialuddannelserne. Vi vil under udvalgsarbejdet se nærmere på, hvordan det kan gøres.

Bodil Kornbek (KD):

Forslaget tager udgangspunkt i nogle af de udfordringer, der er i dag på sundhedsområdet, og som selvfølgelig også vil være der i fremtiden. Det er nye krav til medarbejdernes viden og specialisering, evne til omstilling, men også evnen til at imødekomme de krav til behandling og omsorg, der kræves.

At der kan være behov for nye former for specialisering, ja, at der også kan være behov for, at vi skal se på hele uddannelsestilbudet inden for visse arbejdsområder, også i sammen-